

ANNE M. FRANK

Wat mij het meest aangrijpt is dat Anne in de oorlogstijd zo idealistisch is. Dat ze zo in de goedheid van mensen gelooft, terwijl de wereld om haar heen ineens stort – verandert in een woestijn, zoals ze zelf zegt. Als levenskunstenaar houdt ze de moed er telkens weer in. Ondertussen besef ik bij alles wat ik over haar idealen lees dat ze hier uiteindelijk in het concentratiekamp niet genoeg aan had en dat ze daar aan ziekte en verdriet is gestorven.

Ik ben zelf ook idealistisch. Ik heb ook visioenen van wereldvrede en ergens lijkt het me niet meer dan logisch dat dat er op een dag komt. Maar als ik om me heen kijk zie ik ook hoe makkelijk het blijkt om ruzie te maken en oorlogen te voeren. Toch houd ik me vast aan de gedachte dat er inmiddels al veel mensen in steden, landen en zelfs werelddelen bewust vreedzaam naast elkaar leven. Ik prijs mezelf zo vaak gelukkig dat ik gewoon in vrijheid kan leven. Al besef ik ook dat ik net als Anne, ondanks alle idealen, op een dag ten prooi zou kunnen vallen aan oorlog en geweld.

Met dit in mijn achterhoofd lees ik enkele teksten van Anne voor bij het requiem. Voor mij, en ik hoop voor u evengoed, wordt het op deze manier een indrukwekkende voorstelling.

Moes Wagenaar

GABRIEL FAURÉ

(Pamiers 1845 – Parijs 1924) schreef zijn Requiem tussen 1887 en 1890. In 1902 zei hij over de dood: "Dit is hoe ik de dood zie: als een vreugdevolle bevrijding, een verlangen naar een vreugde voorbij het graf, meer dan een pijnlijke ervaring." Wanneer men het Requiem hoort, kan men bijna Fauré's geloof in 'een vreugde voorbij het graf' voor zich zien. In 1924 werd het Requiem op Fauré's eigen begrafenis gespeeld.

De tekst van het Requiem is in het Latijn, behalve het Kyrie dat in het Oudgrieks is geschreven. Zoals toentertijd al normaal werd gevonden, heeft Fauré niet het Graduale en het Tractus toegevoegd. Daarnaast week hij af van de gebruikelijke opbouw van een requiem door geen Sequens (waartoe onder andere het Dies Irae, Rex Tremendae en het Lacrimosa behoren) toe te voegen. De teksten van het Introitus, het Kyrie, het Pie Jesu, het Agnus Dei en het In Paradisum werden tevens lichtelijk veranderd. Een Benedictus (optioneel vervolg op het Sequens) werd niet toegevoegd. Het motet Pie Jesu werd toegevoegd, alsook twee teksten uit de Orde van Teraardebestelling, Libera Me en In Paradisum.

De veranderingen aan het Offertorium waren ingrijpender. Aan het begin werd een "O" toegevoegd. De zinsnede "libera animas omnium fidelium defunctorum" (Bevrijd de zielen van *alle gelovige* overledenen) werd simpel verkort tot "libera animas defunctorum" (Bevrijd de zielen van de overledenen). Het "Libera eas" (Bevrijd hen) aan het begin van het volgende vers werd veranderd in "O Domine Jesu Christe, Rex gloriae, libera animas defunctorum". Het derde vers wordt weggelaten. Aan het eind wordt "Amen" toegevoegd.

*Unter dayne vayse shtern shtrek zu mir dayn vayse hant.
Mayne verter zayen trenn, viln ruen in dayn hant.
Ze, es tunkelt zaynen finkeln, in mayn kellerdikken blik.
Un ich hop goor nit kayn vinkel, zey tsu shenken dir zurick.*

Tranen zijn mijn woorden

*Onder uw blanke sterren reik mij uw serene hand.
Al mijn woorden zijn slechts tranen, zij willen rusten in uw hand.
Zie hun glinstering verduistert in mijn kelderzwarte blik.
En nergens, nergens kan ik schuilen, hoe schenk ik u mijn tranen terug.*

INTROIT - KYRIE

*Geef hun eeuwige rust, Heer:
en het eeuwige licht verlichte hen.
Een lofzang komt U toe, God in Sion: en een offer zal U gewijd worden in
Jeruzalem. Verhoor mijn gebed, alle vlees zal tot U komen.
Heer ontferm U, Christus ontferm U, Heer ontferm U.*

Woensdag, 23 februari 1944

Liefste Kitty,

Sinds gisteren is het buiten heerlijk weer en ben ik helemaal opgekikkerd. Mijn schrijfwerk, het fijnste wat ik bezit, schiet goed op. Ik ga haast elke ochtend naar de zolder om de bedompte kamerlucht uit m'n longen te laten waaien. Vanochtend, toen ik weer naar de zolder ging, was Peter er aan het opruimen. Algauw was hij klaar en terwijl ik op m'n lievelingsplekje op de grond ging zitten, kwam hij ook. Wij keken alletwee naar de blauwe hemel, de kale kastanjeboom aan wiens takken kleine druppeltjes schitterden, naar de meeuwen en de andere vogels die in hun scheervlucht wel van zilver leken en dat alles ontroerde en pakte ons alletwee zo, dat we niet meer konden spreken. Hij stond met z'n hoofd tegen een dikke balk aangeleund, ik zat. We ademden de lucht in, keken naar buiten en voelden dat dit niets was om met woorden te onderbreken. We keken heel lang naar buiten en toen hij hout moest gaan hakken wist ik dat hij een fijne kerel is. Hij klom de vlieringtrap op, ik volgde en gedurende het kwartier dat hij hout hakte, spraken we weer geen woord. Ik keek van m'n standplaats naar hem, hoe hij zichtbaar z'n best deed goed te hakken om z'n kracht aan mij te tonen.

Maar ik keek ook uit het open raam, over een groot stuk van Amsterdam uit, over alle daken tot aan de horizon, die zo lichtblauw was, dat de streep niet duidelijk te zien was.

'Zolang dit bestaat,' dacht ik, 'en ik het mag beleven, deze zonneschijn, die hemel waar geen wolk aan is, zo lang kan ik niet treurig zijn.'

Je Anne

OFFERTORIUM

Heer Jezus Christus, koning van de heerlijkheid, bevrijd de zielen van alle gestorvenen van de straffen van de hel en verlos ze uit de gapende diepte. Bevrijd hen uit de muil van de leeuw, dat de tartarus hen niet verslindt opdat zij niet vallen in de donkerte. Offergaven en smeekbeden bieden wij U, Heer, met lofzangen aan. Neemt U ze aan voor de zielen, die wij vandaag gedenken. Laat hen, Heer, overgaan van de dood naar het leven zoals Gij vroeger aan Abraham hebt toegezegd en aan zijn zaad.

Woensdag, 3 mei 1944

Liefste Kitty,

Heb ik je al verteld dat onze Moffie weg is? Sinds verleden week donderdag spoorloos verdwenen. Ze zal zeker al lang in de kattenhemel zijn, terwijl de een of andere dierenvriend van haar een lekker boutje maakt. Misschien krijgt een meisje dat geld heeft een muts van haar vel. Peter is over dit feit erg bedroefd. Sinds twee weken lunchen we 's zaterdags om halftwaalf 's middags; 's ochtends moesten we het dus met een kopje pap volhouden. Vanaf morgen zal dit elke dag zo gaan, dit dient om een maaltijd te sparen. Groente is nog steeds zeer moeilijk te verkrijgen, rotte stoofsla hadden we vanmiddag. Gewone sla, spinazie en stoofsla, anders is er niets. Daarbij nog rotte aardappelen, dus een heerlijke combinatie!

Zoals je je zeker wel kunt indenken wordt hier vaak in vertwijfeling gezegd: 'Waarvoor, o waarvoor dient nu de oorlog, waarom kunnen de mensen niet vreedzaam met elkaar leven, waarom moet alles verwoest worden?'

Deze vraag is begrijpelijk, maar een afdoend antwoord heeft tot nu toe nog niemand gevonden. Ja, waarom bouwen ze in Engeland steeds grotere vliegtuigen, steeds zwaardere bommen en daarbij eenheidshuizen voor de wederopbouw? Waarom wordt elke dag voor miljoenen aan de oorlog besteed en is er geen cent voor de geneeskunde, voor de kunstenaars, voor de arme

mensen? Waarom moeten de mensen hongerlijden als in andere delen van de wereld het overvloedige voedsel wegtrot? O, waarom zijn de mensen zo gek? Ik geloof nooit dat de oorlog alleen van de grote mannen, van de regeerders en kapitalisten komt. O nee, de kleine man doet het net zo graag, anders zouden de volkeren er toch al lang tegen in opstand zijn gekomen! Er is nu eenmaal in de mensen een drang tot vernielen, een drang tot doodslaan, tot vermoorden en razend zijn, en zolang de gehele mensheid, zonder uitzondering, geen grote metamorfose heeft ondergaan, zal de oorlog woeden, zal alles wat opgebouwd, aangekweekt en gegroeid is, weer afgesneden en vernietigd worden, om daarna opnieuw te beginnen!

Nacht oen regn

*Aililjoeli nacht oen regn
aililjoeli nacht oen wint
In der nacht oen in der regn,
in der nacht oen in dem wint
Gejen mensjen af die rejen
nas oen hoengerik wi hint.
oen getribene wie hint,
oen geschlugene wie hint.
Ljoelinke mayn kint.*

*Ga slapen, nacht en regen
Ga slapen, nacht en wind
in de nacht en in de regen
in de nacht en in de wint
lopen mensen in lange rijen
nat en hongerig als honden
en verdreven als honden
en geslagen als honden
Ga slapen mijn kind.*

Zaterdag, 13 mei 1944

Liefste Kitty,

Gisteren was vader jarig, vader en moeder waren 9 jaar getrouwd, het was geen werksterdag en de zon scheen, zoals ze in 1944 nog niet geschenen had. Onze kastanjeboom staat van onder tot boven in volle bloei, hij is vol met bladeren en veel mooier dan verleden jaar.

Vader heeft van Kleiman een biografie over het leven van Linnaeus gekregen, van Kugler ook een natuurboek, van Dussel *Amsterdam te water*, van de Van Daans een reuzendoos, opgemaakt als door de beste decorateur, met drie eieren, een fles bier, een yoghurt en een groene das erin. Onze pot stroop stak wel wat af.

M'n rozen geuren heerlijk in tegenstelling tot Miep en Beps rode anjers. Hij is wel verwend. Van Siemons zijn vijftig taartjes gekomen, heerlijk! Vader trakteerde verder nog op kruidkoek, voor de heren bier en voor de dames yoghurt. Alles viel in de smaak!

Je Anne M. Frank

SANCTUS

Heilig, Heilig, Heilig is de Heer, God der heerscharen. Hemel en aarde zijn vol van Uw heerlijkheid. Hosanna in de hoogste hemelen! Gezegend is hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hoogste hemelen!

Maandag, 22 mei 1944

Lieve Kitty,

Tot ons grote leedwezen en onze grote ontzetting hebben wij gehoord dat de stemming tegenover ons joden bij vele mensen omgeslagen is. We hebben gehoord dat er antisemitisme is opgekomen in kringen, die vroeger daaraan niet dachten. Ons alle acht heeft dit feit diep, heel diep geraakt. De oorzaak van deze jodenhaat is begrijpelijk, soms zelfs menselijk, maar niet goed. De christenen verwijten de joden, dat ze bij de Duitsers hun mond voorbij praten, dat ze hun helpers verraden, dat vele christenen door de joden hun schuld het vreselijke lot en de vreselijke straf van zovelen ondergaan. Dit is alles waar. Maar ze moeten als bij alle dingen óók de keerzijde van de medaille bekijken: zouden de christenen in onze plaats anders handelen? Kan een mens, onverschillig jood of christen, voor Duitse middelen blijven zwijgen? Iedereen weet dat dit haast onmogelijk is, waarom eist men dan het onmogelijke van de joden?

Er wordt in de ondergrondse kringen over gemompeld dat Duitse joden, die naar Nederland geëmigreerd zijn en nu in Polen zitten, niet meer naar Nederland terug mogen komen, ze hadden in Nederland asielrecht, maar moeten, als Hitler weg is, weer naar Duitsland terug.

Als men dat hoort, vraagt men zich dan niet vanzelfsprekend af, waarom deze lange en moeilijke oorlog gevoerd wordt? Wij horen toch altijd dat wij allen samen vechten voor vrijheid, waarheid en recht! En begint er nog tijdens dat gevecht al tweedracht te komen, is toch de jood weer minder dan de ander? O, het is treurig, heel treurig, dat weer voor de zoveelste maal de oude wijsheid bevestigd is: wat één christen doet, moet hijzelf verantwoorden, wat één jood doet, valt op alle joden terug.

Nacht oen regn

*Oen woehin di mentsjn gejen
Wejs di nacht un wejs der wind
On gewejn oen on gesjrejen
In der nacht oen in dem wind
Gejen zej in sjwartse rejen
Nas oen hoengerik wi hint
Oen getribene wi hint
Oen geschloegene wi hint
Aili-ljoeli nacht oen regn
Aili-ljoeli nacht oen wind
Ljoelinke main kind
Ljoelinke main kind*

*En waarheen de mensen gaan
weet de nacht en weet de wind
ze wenen niet, ze schreeuwen niet
In de nacht en in de wind
lopen zij in zwarte rijen
nat en hongerig als honden
verdreven als honden
geslagen als honden.
Ga slapen nacht en regen
ga slapen nacht en wind
slaap mijn kind,
slaap mijn kind,*

PIE JESU

Vrome Jezus, Heer, geef hun eeuwige rust.

AGNUS DEI

*Lam Gods, dat de zonden van de wereld op zich neemt,
geef hun eeuwige rust.*

Dinsdag 13 juni, 1944

(...) Zou het komen omdat ik zo lang m'n neus niet in de buitenlucht kon steken dat ik zo dol ben geworden op alles wat natuur is? Ik weet nog heel goed, dat een stralend blauwe hemel, piepende vogels, maneschijn en bloeiende bloemen m'n aandacht vroeger niet lang konden vasthouden. Hier is dat anders geworden, ik heb met Pinksteren bijvoorbeeld, toen het zo warm was, 's avonds met geweld m'n ogen opengehouden om om halftwaalf de maan aan 't open raam eens één keer goed en alleen te kunnen bekijken. Helaas liep deze opoffering op niets uit, daar de maan te veel licht verspreidde en ik een open raam niet mocht riskeren. Een andere keer, alweer heel wat maanden geleden, was ik toevallig boven, toen het raam 's avonds open was. Ik ging niet eerder naar beneden, voordat de lucttijd afgelopen was. De donkere regenachtige avond, de storm, de jagende wolken hielden me in hun macht gevangen; na anderhalf jaar had ik voor 't eerst weer de nacht van aangezicht tot aangezicht gezien. Na die avond was m'n verlangen, dit nog eens te zien, groter dan m'n angst voor dieven, donker rattenhuis of overvallen. Ik ging geheel alleen naar beneden en keek naar buiten uit 't raam van het privé-kantoor en de keuken. Veel mensen vinden de natuur mooi, velen slapen eens onder de blote hemel,

velen verlangen in gevangenissen of ziekenhuizen naar de dag, dat ze weer vrij van de natuur kunnen genieten, maar weinigen zijn met hun verlangen zo afgesloten en geïsoleerd van datgene, wat voor arm en rijk hetzelfde is.

Het is geen verbeelding dat het zien van de hemel, de wolken, de maan en de sterren mij rustig en afwachtend maakt. Dit middel is veel beter dan valerian of broom, de natuur maakt me klein en gereed om alle slagen moedig op te vangen!

LIBERA ME

Bevrijd mij, Heer, van de eeuwige dood op die dag van verschrikking wanneer de hemel en de aarde beven en Gij de wereld zult komen oordelen door vuur. Huiverig ben ik en bevreesd voor wanneer het onderzoek zal komen en de toorn die op handen is.

Die dag, dag van toorn, van ramspoed en ellende, grote en zeer bittere dag, Geef hun eeuwige rust, Heer, en het eeuwige licht verlichte hen.

Bevrijd mij, Heer, van de eeuwige dood op die dag van verschrikking wanneer de hemel en de aarde: beven en Gij de wereld zult komen oordelen door vuur.

***Unter dayne vayse shtern** shtrek zu mir dayn vayse hant.
Mayne verter zayen trena, viln ruen in dayn hant.
Ze, es tunkelt zaynen finkeln, in mayn kellerdikken blik.
Un ich hop goor nit kayn vinkel, zey tsu shenken dir zurick.*

Tranen zijn mijn woorden

*Onder uw blanke sterren reik mij uw serene hand.
Al mijn woorden zijn slechts tranen, zij willen rusten in uw hand.
Zie hun glinstering verduistert in mijn kelderzwarte blik.
En nergens, nergens kan ik schuilen, hoe schenk ik u mijn tranen terug.*

IN PARADISUM

Mogen engelen u in het paradijs brengen, mogen martelaren u bij uw komst opnemen en u de heilige stad Jeruzalem binnenvoeren.

Een koor van engelen moge u ontvangen en met de eens zo arme Lazarus moge gij de eeuwige rust vinden.

Moes Wagenaar (Enschede, 1981) heeft aan de Universiteit Twente een Civiel Technische onderbouw gedaan en een master gehaald in Wijsbegeerte van Wetenschap, Technologie en Samenleving. Vanaf 2008 is ze zelfstandig werkzaam als docent, filosoof en (taal/podium)kunstenaar. Ze houdt zich bezig met de rol van kunst als experimenteertuin voor filosofische vragen en is op artistiek vlak bezig met improvisatietheater, poëzie, zingen, vioolspelen en jongleren. Ze was van 2011 tot 2013 stadsdichter van Enschede en maakt zich nu sterk in Enschede voor het project *Over Doelen en Dromen*, om inzicht in levenskunst te versterken onder jongeren en hun directe omgeving.

Ilse van Griensven 'ontdekte' het zingen tijdens haar studie in Nijmegen. Het liet haar daarna niet meer los. Met een voorkeur voor kleine ensembles zingt zij als vaste zanger bij vocaalensemble La Colombe en werkt ze mee aan projecten van o.a. Cappella Enschede. Eerder zong zij bij Vocaalensemble Exicon, en (in groter koorverband) bij Consensus Vocalis . Ook als soliste is zij regelmatig te gast bij verschillende koren. Ilse volgt zanglessen bij Lodewijk Meeuwsen.

www.ilsevangriensven.nl

De Iraanse **Arash Roozbehi** (1983) studeerde aan het ArtEZ Conservatorium bij Marjan Kuiper en Claudia Patacca. Arash begon zijn zangstudie in 2003 in zijn geboortestad Teheran waar hij debuteerde bij het Nationaal Radio en Televisie Jeugd Orkest met uitvoeringen van Iraanse en Europese composities. Hij vervolgde zijn studie in 2005 aan het Yerevan State Conservatorium in Armenië bij Susana Martirosian waar hij operarollen mocht vertolken als Renato in "Un

ballo in Maschera" van Verdi en Robert in "Iolanda" van Tchaikovsky. Na zijn vestiging in Nederland kon Arash zich presenteren tijdens uitvoeringen van vele grotere werken zoals het Requiem van Fauré en Duruflé, diverse missen van Mozart, het Gloria van Puccini, Sept paroles du Christ sur la croix van Cesar Frank, de Carmina Burana van Orff en Kantates en

Passionen van Bach. Landelijke bekendheid volgde in juli 2013 na zijn succes in de titelrol van de opera Tsaar Peter de Grote van Monique Krüs. De reprise in de prachtige tuin van de Hermitage in Amsterdam tijdens het Grachtenfestival werd, evenals de premiere in Groningen, zeer lovend ontvangen. Met pianiste Erika Ott vormt Arash sinds twee jaar een duo. www.arashroozbehi.com

Dennis Vallenduik werd in 1974 in Lichtenvoorde geboren. Op 9-jarige leeftijd begon hij met pianolessen bij Godfried Nijs, bij wie hij op 15-jarige leeftijd ook orgellessen nam. In 1992 kreeg hij zijn eerste benoeming als organist in de Bonifatius- en Ludgerparochie te Lichtenvoorde.

Hij studeerde orgel aan het conservatorium van de Saxion Hogeschool Enschede bij Gijs van Schoonhoven en behaalde bij hem zowel het Eerste als het Tweede Fase-diploma. Hij studeerde naast orgel ook kerkmuziek en bovendien volgde hij koördirektie- en improvisatielessen. In 2007 won hij het Nationaal Improvisatieconcours in het Orgelpark te Amsterdam. In Oldenzaal is hij werkzaam als begeleider van het

Stadsjongenskoor Oldenzaal en dirigent van klein mannenkoor Esquire; sedert 2014 is hij er aan de Plechelmusbasiliek verbonden als organist en dirigent Gregoriaans.

Naast genoemde functies is Dennis werkzaam als componist van kerkmuziek; redactielid van Gooi en Sticht, Continuo en thans van het blad 'Laetare'.

Daarnaast is hij voorzitter van de Nederlandse Sint Gregoriusvereniging, afdeling Utrecht.

Cappella Enschede*Junior!*

In februari van dit jaar is het kinderkoor van Cappella Enschede van start gegaan en vanavond is hun eerste optreden. Het kinderkoor werkt met de methode

Kodály, gebaseerd op het solmisatie-systeem dat de kinderen zelfstandig leert vocaal te musiceren. De leiding is in handen van Jeanet Bosch en Isa Berix. Kinderen die interesse hebben om in een koor te zingen dat naar een hoog niveau streeft, mogen altijd een keer komen kijken en meedoen op de repetitie. Op onze site vind je alle informatie: www.cappellaenschede.nl

David Kampmeier | Dora Raykova | Eve Bennett | Imke Lansink | Marije ten Elshof | Merel Coster | Marjolein Bank | Mathis Raykov (solo) | Stella Bank | Stella Kampmeier | Timo Hempe

Met dank aan:

Tamara Bouwhuis | Kalle Ordelman

Isa Berix begon met zingen op de Kathedrale Koorschool te Utrecht. Van 2004 tot 2014 heeft ze gezongen in het Nationaal Kinderkoor en daarna in het Nationaal Jeugdkoor en meegedaan met grote producties onder leiding van onder andere Jaap van Zweden, Roger Norrington, Iván Fischer en Markus Stenz. Nu zingt zij op projectbasis bij o.a. Vocaal

Ensemble La Colombe en Cappella Enschede*Barok*. Daarnaast zingt zij soloconcerten. Isa heeft Docent Muziek gestudeerd aan het ArtEZ conservatorium te Enschede en doet nu de master opleiding 'music education according to the Kodály concept' te Den Haag. Isa is werkzaam als muziekdocent o.a. bij Cappella Enschede*Junior*.

Jeanet Bosch studeerde klavecimbel en koordirectie (1e en 2e fase) aan de conservatoria van Enschede en Amsterdam. Haar docenten waren Remy Syrier,

Jacques Ogg , Frans Brüggén (klavecimbel en BC) en Barend Schuurman, Hans van den Hombergh, Jos van Veldhoven, Daniel Reuss en Paul van Nevel (koordirectie). Bij o.m. Wilma ten Wolde en Laszlo Nemes volgde ze studieweekenden t.b.v. de Kodály Methode voor muziekonderwijs aan kinderen.

Ze is oprichter en directeur van de Stichting Cappella Enschede. Meer info op www.cappellaenschede.nl

Stichting **Cappella Enschede** heeft tot doel koorprojecten te organiseren in diverse samenstellingen. Daarnaast wil Cappella Enschede ruimte geven aan jong vocaal talent door middel van het aanbieden van zanglessen, stemvorming en solfège. Cappella Enschede verzorgt ieder jaar het herdenkingsconcert op 4 mei. Dit jaar werd gestart met een aantal nieuwe projecten: het kinderkoor (zie hierboven) en Cappella Enschede*Barok!*, een ensemble van 10 (semi)professionele vocalisten en instrumentalisten die een toer maken met o.a. dubbelkorige motetten van J.S. Bach.

U kunt Cappella volgen op Facebook en alle informatie over komende concerten:
www.cappellaenschede.nl

Cappella Enschede:

Isa Berix | Elly Buyvoets | Christina Bode |
Gonny Aarts | Ineke van de Werf | Janine
Westerink | Jeanette van Haften | Marlieke
Haandrikman | Matthea Vrijmoeth | Tamara
Bouwhuis | Margret Meen | Adi Hogenboom |
Anne Gevers | Clazien Medendorp | Ellis
Bronkhorst | Gerdien Lievers | Karin Bonnes |
Marjanka Groen | Susan Klein | Mariann

Vincze | Baukje Toren | Kristin Nijhuis | Ilse Diemer | Henk Stoeten | Hugo de
Graaf | Hylke Banning | Mathijs Koens | Micha van den Enk | Rogier Brussee |
Gé Kooijman | Leo Bekendam | Tonny Lievers | Servaas Bank | Jan Buitenweg |
Tim de Man | Diederik de Rooij | Jan Eijkel | Jos Remkes | Wouter Olthuis |
Peter van de Heuvel | Jurgen Houwers